

POČTENÍČKO

chvilka na kafičko

Speciální vydání - Kunštát

1. vydání / 2021

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení čtenáři, dostalo se Vám do rukou speciální číslo našeho paprskového časopisu, ve kterém bychom Vám rádi představili námi poskytované sociální služby, poslání naší organizace, cílovou skupinu našich uživatelů a hlavně záměr Jihomoravského kraje a nás jako poskytovatele sociálních služeb vybudovat v Kunštátě komunitní Domov pro zdravotně postižené.

Paprsek, příspěvková organizace, je registrovaným poskytovatelem sociálních služeb a poskytuje tyto služby nepřetržitě od roku 1965. Cílová skupina našich uživatelů jsou ženy a muži ve věku 19 a více let s mentálním a kombinovaným postižením.

V současné době provozujeme dle Zákona o sociálních službách č. 108/2006 Sb.,

- 1) Domov pro osoby se zdravotním postižením s kapacitou – 88 uživatelů ve Velkých Opatovicích
- 2) Chráněné bydlení s celkovou kapacitou – 20 uživatelů, v pěti samostatných domácnostech - 2 byty ve Velkých Opatovicích, 1 rodinný dům v Benešově u Boskovic a 1 dvougenerační rodinný dům v Boskovicích.

Posláním naší organizace je zajišťování podpory a pomoci osobám, které se ocitly v nepříznivé sociální situaci a nejsou schopny samy nebo za pomoci blízkých tuto situaci řešit. Podpora a pomoc vychází z individuálních potřeb jednotlivých osob. Respektuje jejich základní lidská práva a svobody a zachovává podmínky pro důstojnou existenci, pocit jistoty, důvěry a bezpečí. Posláním je pracovat s klienty tak, aby byly co nejvíce udržovány přirozené sociální vazby a zajištěny možnosti a podmínky využívat běžně dostupné veřejné zdroje.

Při naší práci ctíme tyto zásady:

- Individuální přístup
- Partnerství a spolupráce
- Důstojnost
- Podpora samostatnosti

Aby se našim současným i budoucím klientům žilo lépe postupně snižujeme kapacitu stávajícího domova. Nahrazujeme ji jinou sociální službou (chráněným bydlením, domovem pro zdravotně postižené komunitního typu, podporovaným samostatným bydlením) tak, abychom v budoucnu měli pro všechny své uživatele pouze jednolůžkové, maximálně dvoulůžkové pokoje a zajistili jim odpovídající soukromí. Tímto reagujeme na měnící se požadavky zdravotně postižených lidí na způsob poskytování sociální služby – nezáměr o velkokapacitní ústavní podobu zajišťování sociální služby a preferování malokapacitních komunitních služeb, nebo zajištění sociální služby přímo v místě bydliště. Pro specifický okruh osob (klienti s vysokou mírou podpory) je proto nutný i rozvoj pobytových sociálních služeb, které by se co nejvíce přibližovaly domácímu prostředí a umožnily jeho obyvatelům prožít důstojný život, s maximální mírou soukromí, který by odpovídal standardům dnešního způsobu života.

Záměr, který Vám chceme na těchto stránkách představit je vybudovat a provozovat v Kunštátě malý komunitní Domov pro osoby se zdravotním postižením s kapacitou 8-12 klientů a rozšířit v Kunštátě a okolí terénní sociální službu Podpora samostatného bydlení s kapacitou 2-3 klientů a tím nabídnout místní komunitě a lidem z nejbližšího okolí možné řešení v případě, že naši pomoc potřebují, nebo budou v budoucnu potřebovat.

Na těchto stránkách se Vám pokusíme náš záměr podrobně a přehledně představit, podat Vám potřebné informace a odpovědět na nejčastější dotazy.

Pevně doufám, že se nám to podaří.

Marie Wetterová
ředitelka organizace

Další informace o našich službách jsou dostupné na:
www.paprsek.eu

Vaše případné dotazy směřujte na:
reditel@paprsek.eu

Co je Domov pro osoby se zdravotním postižením komunitního typu?

Jedná se o pobytovou formu sociální služby pro osoby se zdravotním postižením primárně určenou osobám s vysokou mírou postižení a závislosti, kteří se neobejdou bez 24hodinové péče a kterým tuto péči není schopna zajistit rodina za pomoci přirozených zdrojů a existujících terénních a ambulantních služeb.

Je zajišťováno ubytování, celodenní strava, pomoc při běžných denních činnostech a zprostředkování kontaktu se společenským prostředím.

Domovy pro osoby se zdravotním postižením jsou pobytové sociální služby, s odborně proškoleným personálem, poskytované jako bydlení v bytě, nejde o společné ubytování. Prioritou a předpokladem je inkluzivní bydlení, zejména v rozptýlené formě v běžné zástavbě bytových domů, např. byt nebo několik bytů v bytovém domě obývaném běžnými domácnostmi. Alternativou je bydlení v rodinném domě nebo v malém bytovém domě stavebně přizpůsobeném cílové skupině obyvatel. Požadavkem, v případě vysoké míry podpory je nejlépe 12 maximálně 18 klientů. Nesmí se vytvořit vyloučená lokalita ani segregovaná enkláva obývaná klienty sociálních služeb. Pokoje klientů mohou být nejvýše dvouúžlkové. Ve společné domácnosti je možnost individuálního hospodaření. Kapacita objektu musí být dále rozdělena jako dům bytového charakteru tak, aby byly vytvořeny samo-statné bytové jednotky nebo tzv. domácnosti vždy pro maximálně 6 klientů v jedné domácnosti.

Domácnost – tvoří fyzické osoby, které spolu trvale žijí a společně uhrazují náklady na své potřeby.

Jakou podobu bude mít budovaný objekt v Kunštátě?

Jak přesně bude Domov pro osoby se zdravotním postižením v Kunštátě vypadat Vám v tento okamžik ještě přesně sdělit, ani ukázat nemůžeme, jedná se pouze o záměr. Ale naše představa, kterou bychom rádi realizovali jsou dva samostatné přízemní bezbariérové rodinné domky, typu bungalov. V každém domku by byla jedna domácnost s kapacitou 4-6 klientů. Jak konkrétně bude

objekt vypadat záleží na možnostech pozemku určeného k výstavbě a na šiřkovnosti a kreativité projektanta. Domky musí splňovat technické požadavky nutné ke kvalitně poskytované službě a zároveň musí budovy dobře zapadat do krajiny a již existující zástavby.

Pro Vaši lepší představu předkládáme na fotografiích již existující objekty z Domova pro osoby se zdravotním postižením Zámek Břežany a Domova sociálních služeb Slatiňany.

Kde v Kunštátě budou domky stát?

Pozemek, který se jak Městu Kunštát, tak Jihomoravskému kraji jeví jako nejvhodnější je pozemek v majetku města, v ulici V lávkách parc. č. 1682/42, 1682/5, 1682/6, 1682/7.

Nebude každodenní provoz Domova pro osoby se zdravotním postižením rušit sousedy?

Způsob poskytování sociální služby v takto malém zařízení nebude sousedy rušit více, než kdyby si v dané lokalitě postavily rodinné domy jakékoliv dvě rodiny s dětmi a běžně si svého rodinného života užívaly. Klienti v našich domcích budou dospělí a troufáme si tvrdit, že rodiny s dětmi jsou pro sousedy hlasitější, než kdy budou obyvatelé našich domů. Jelikož se jedná o malé zařízení nebudou sem zajíždět dodavatelé např. pekař, řezník, zelinář apod. Personál bude zajišťovat nákupy v dostupných místních obchodech.

Zdravotní postižení je většinou trvalý zdravotní stav a i frekvence příjezdových sanitek nebo návštěvy lékaře nebudou mít jinou frekvenci, než běžnou. Sanitka bude přijíždět jen v život ohrožujících případech a lékař v případech akutních onemocnění, kdy klient nezvládne běžnou dopravu k lékaři. Služba bude vybavena osobním automobilem upraveným pro převoz vozíčkářů.

Co bude sousedy dozajista nějakou dobu rušit, bude samostatná výstavba rodinných domů. Vzhledem k tomu, že realizace případné stavby bude prováděna odbornou firmou na základě smlouvy bude ve smlouvě zakotven i maximální možný časový rozsah každodenních aktivit, a to např. jen všední dny od 6:00 do 17:00 hodin, práce nebudou prováděny o víkendech a svátcích.

Jaký je předpokládaný časový plán?

Pokud dojde v letošním roce k odprodání vybraného pozemku, předpokládáme, že do konce letošního roku zpracujeme projekt a zahájíme stavební řízení. Stavba by mohla být zahájena nejdříve v první polovině roku 2022 a dokončena za 12-15 měsíců od zahájení. Samotné poskytování sociální služby předpokládáme od začátku roku 2023. Tento časový plán je velmi předběžný, protože v rámci realizace může dojít ke spoustě nečekaných změn, které časový plán mohou zpomalit.

Co je podpora samostatného bydlení?

Podpora samostatného bydlení je terénní služba, která je poskytována v přirozeném prostředí uživatele, v bytě, který uživatel vlastní nebo si jej pronajímá. Je poskytována osobám, které mají sníženou soběstačnost z důvodu zdravotního postižení nebo chronického onemocnění, jejichž situace vyžaduje pomoc jiné fyzické osoby.

Nabízené oblasti poskytované sociální služby:

- péče o jeho domácnost včetně podpory při plánování a hospodaření s penězi (podpora v bytě)
- podpory při vyřizování běžných záležitostí, při rozhodování (u cílové skupiny lidé s mentálním postižením),
- podpora při péči o zdraví, péči o svou osobu
- podpora v komunikaci, seberealizaci a vztahů

Služba podpora samostatného bydlení umožňuje lidem se zdravotním postižením zůstat doma ve svém běžném prostředí.

Službu budeme poskytovat každý den, včetně sobot, nedělí a svátků v době od 7:00 do 20:00 hodin. Konkrétní rozsah a doba poskytování sociální služby bude předmětem individuálního sjednávání v rámci smluvního vztahu mezi poskytovatelem služby a uživatelem, a to podle jeho skutečných potřeb.

Cílem služby bude umožnit dospělým lidem se zdravotním postižením žít v běžném a známém prostředí vlastní domácnosti a místní komunity a zvládat nároky samostatného bydlení.

Služba bude určena pro obyvatele místní komunity a nejbližšího okolí. Zahájení poskytování této služby předpokládáme zároveň se spuštěním provozu Domova pro osoby se zdravotním postižením.

Jaký další přínos pro místní obyvatele bude mít zřízení Domova pro osoby se zdravotním postižením?

Těch přínosů je hned několik, některé budou k dispozici okamžitě při spuštění provozu, některé budou s výhledem do budoucna:

- Podpora samostatného bydlení, která může pomoci s aktuálním problémem konkrétního člověka s hendikepem, který by rád zůstal doma mezi svými, nebo by nerad opouštěl svůj domov a stěhoval se do např. Domu s pečovatelskou službou, nebo Domova pro osoby se zdravotním postižením apod.
- Nová pracovní místa – pracovní příležitost pro místní obyvatele, provoz předpokládá vznik nejméně 10ti nových pracovních míst (pracovník v sociálních službách – pečovatelka, osobní asistent apod., zdravotní sestra, sociální pracovník, údržbář, vedoucí služby....)
- Existence takového zařízení vytváří trvalý požadavek na kvalitu a pravidelnou údržbu chodníků a cest, aby se po nich mohl bezpečně s doprovodem pohybovat člověk na invalidním vozíku, a to během celého roku
- Stejně tak v místě existující skupina osob se zdravotním postižením vytváří prioritu na řešení bezbariérových přístupů k lékařům, do úřadů apod. Výtah na zdravotním středisku je potom bonus, který mohou využívat všichni obyvatelé v místě
- Do budoucna je to potom možné řešení pro místní obyvatele při hledání vhodné pobytové sociální služby pro své nejbližší
- Odborné sociální poradenství v místě
- Podnikatelská příležitost pro místní živnostníky při výstavbě i provozu zařízení

Proč právě Kunštát?

Dle Materiálně-technického standardu pro služby sociální péče poskytované pobytovou formou a Kritérií sociálních služeb komunitního charakteru (které jsou dány doporučenými postupy MPSV) platí, že:

- Cílem pobytové služby komunitního typu je sociální začlenění klientů do společnosti, proto musí být materiální a technické podmínky podřízeny tomuto cíli.
- Domácnost je umístěna v bytovém nebo rodinném domě, který má charakter běžného bydlení, domy se nachází v běžné zástavbě rodinných nebo bytových domů v obci.
- Je brána v potaz hustota obyvatel v dané obci, nesmí být shromažďovány služby pro osoby se zdravotním postižením v jednom místě, nesmí se vytvořit vyloučená lokalita ani segregovaná enkláva obývaná klienty sociálních služeb.

- Domácnost je umístěna tak, že jsou z ní dostupné další běžné veřejné služby.
- Vznik takové sociální služby je podporován v lokalitě, kde zcela chybí či není dostatečně zajištěn a budoucí klienti mají k dané lokalitě vazbu.

Před výběrem vhodných lokalit, probíhala podrobná analýza obcí a měst v regionu Boskovicko. Jako vhodné byly vybrány územní celky s více než 600 obyvateli, v dojezdové vzdálenosti do 30km od Velkých Opatovic, se základní infrastrukturou (Boskovice, Letovice, Svitávka, Kunštát, Lysice, Olešnice, Benešov, Knínice...).

Výběr vhodných lokalit byl učiněn již v letech 2013-2014, kdy Paprsek vstupoval do procesu tzv. transformace sociálních služeb. O reálné možnosti zřízení pobytové sociální služby v Kunštátě se v Paprsku bavíme už nejméně dva roky, naše sociální pracovníce byly na prohlídce nejméně 5ti nemovitostí a pozemků, které jejich majitelé nabízeli k prodeji, či pronájmu, ale buď neodpovídaly velikostí, nebo technickým stavem, nebo umístěním...

Mezitím jsme se věnovali i dalším vhodným lokalitám, kde jsme postupně zřídili chráněná bydlení pro naše klienty s nižší mírou podpory (Boskovice, Benešov). Když se nám v Kunštátě objevila možnost vystavět domek na zelené louce, který bude přesně odpovídat našim požadavkům a potřebám našich klientů měli jsme upřímnou radost. Výstavba, na rozdíl od koupě, nebo pronájmu existující nemovitosti dává šanci na lepší a hodnotnější život i klientům využívajícím pro pohyb chodítka, nebo invalidní vozík.

Nechci se tajit tím, že Kunštát je místo mého bydliště, místo které mám upřímně ráda. Místo které definuje moji minulost, přítomnost a předpokládám i budoucnost. Kunštát je dle mého názoru výborné místo pro život, nejen svou vybaveností, ale zejména atmosférou a komunitou. A jsem osobně ráda, že právě kunštátským můžeme v budoucnu poskytnout pomoc a podporu při řešení velmi náročných životních situací, kdy jediný okamžik může život jednotlivce i celé jeho rodiny otočit vzhůru nohama a postavit člověka před velmi těžkou volbu.

Dobrá a fungující komunita není definována tím, že jednotlivci v ní mají stejné zájmy, nebo stejné názory, ale naopak fungující komunita je společenství jednotlivců různých zájmů, různých postavení, různých názorů, různého vzezření, kde vládne vzájemný respekt a spolupráce a přesně takto vnímám Kunštát. Život vedle osob se zdravotním postižením je pro fungující komunitu přínos.

Proto na otázku „**Proč právě Kunštát?**“ odpovídám „**Právě proto.**“

Marie Wetterová
ředitelka organizace

Kteří klienti do Kunštátu přijdou?

Objekt bude určen pro osoby s vysokou mírou podpory - klienti s nižším intelektem, většinou vozíčkáři, kteří ke, kteří ke svému důstojnému životu potřebují vedle osobní asistence a podpory, také specifická technická vybavení - zvedáky, speciální úpravu na toaletách a v koupelnách a také pomoc a podporu zdravotníka - epilepsie, podávání inzulínu nebo rehabilitace.

Nejedná se o klienty, kteří svůj život z většiny prožili v ústavní péči. Jsou to většinou lidé v produktivním věku, kteří většinu svého života prožili v běžné společnosti ve svých domovech a k nám se dostali v cca posledních 5-8 letech, kdy bohužel přišli o své rodinné pečující doma.

Zřejmě nebudou chodit všichni do zaměstnání, ale někteří si již dnes vydělávají práci z domu, kdy jim jejich zaměstnavatel přiveze materiál (1krát za 14dnů).

Pan J. - 62 roků

S postižením se narodil a převážnou část života prožil v Kunštátě a ve vzpomínkách se tam rád vrací. Je imobilní, komunikující, většinu dne tráví v křesle na kolečkách.

V Paprsku je od roku 2012.

Pan T. - 39 roků

S postižením se narodil, pohybuje se na invalidním vozíku. Je komunikativní a rád se zapojuje do společenských akcí. Často píše dopisy a povídá si s kamarády i pracovníky.

V Paprsku je od roku 2018.

Paní J. - 43 roků

Nešťastná náhoda a nemoc ji upoutaly na invalidní vozík. Je spíše samotářka, většinu dne tráví poslechem písniček Petra Muka. Je vyučená prodavačka, je vdaná, má jedno dítě.

V Paprsku je od roku 2018.

Pan J. – 54 roků

S postižením se narodila, pohybuje se na invalidním vozíku. Ráda něco tvoří, je upovídaná, zvědavá a zajímá se o dění kolem. V Paprsku je od roku 2019.

Pan M. – 20 roků

S postižením se narodil. Je plně odkázaný na pomoc personálu. Je upoutaný na lůžko, nekomunikující.

V Paprsku je od roku 2019.

Pan P. – 52 roků

Klient se s postižením narodil. Je klidný a tichý. Většinu dne tráví na pokoji nebo společenské místnosti v přítomnosti ostatních.

Do Paprsku přišel v roce 2019.

Pan M. – 56 roků

Klient se s postižením narodil. Je mobilní, při chůzi se přidržuje invalidního vozíku. Rád se dívá na televizi a luští křížovky. Má rád kolem sebe kamarády, se kterými si povídá.

V Paprsku od roku 2016.

Pan R. – 55 roků

Klient se s postižením narodil. Je samostatně chodící a hůře komunikuje. Rád tvoří a pomáhá pracovníkům i ostatním klientům. Je společenský a usměvavý.

V Paprsku od roku 2015.

Pan A. – 60 roků

Klient se s postižením narodil. Pohybuje se na invalidním vozíku, je komunikativní se zájmem o vše co se děje kolem. Sleduje sport, rád zpívá a jezdí na výlety do Šebetova za kamarádkou.

V Paprsku od roku 2012.

Pan J. – 68 roků

Postižení je získáno závažným onemocněním prodělaným v dospělém věku. Pohybuje se za pomoci vysokého chodítka. Je samotářský, klidný, většinu dne tráví na svém pokoji čtením. Je vysokoškolsky vzdělaný, rozvedený, otec dvou dětí.

V zařízení od roku 2012.

Paní M. – 45 roků

S postižením se narodila. Pohybuje se sama pomalou chůzí. Hůře komunikuje, ráda si zpívá a je kamarádká a veselá.

Do zařízení nastupovala na jaře 2020, kdy přišla o pečující osobu a zůstala sama.

Paní L. – 43 roků

S postižením se narodila. Samostatně se pohybuje a ráda pomáhá ostatním. Je tichá a ráda si posedí u dobré kávy a televize.

V Paprsku od roku 2019.

Výběr klientů do plánovaného komunitního domova je navržen tak, aby si nové možnosti a způsob života v malé domácnosti mohli více užít a aby se jim dostalo více individuální péče. Ve velkokapacitním zařízení se přání a potřeby klientů musí přizpůsobit provozu.

I člověk celý den upoutaný na lůžko, nebo vozík v malém Domově pro zdravotně postižené může být součástí každodenních běžných činností, může vnímat vůni z kuchyně, slyšet hluk pračky a být součástí malého, téměř rodinného kolektivu.

Mgr. Lucie Doležalová a Mgr. Miroslava Vagnerová
Sociální pracovnice

ROZHOVORY

Rozhovor s panem J.

Dobrý den pane J. Odkud přesně pocházíte?

Z Kunštátu. Bydlel jsem jak je ta ulica, jak tam jsou hasiči a taky kulturák.

Vzpomínáte na Kunštát? Chodil jste tam do školy?

Ano, bydlel jsem tam. Chodil jsem napřed do školy do Kunštátu a pak do Lysic.

Vzpomínáte si na lidi z Kunštátu? Máte tam ještě nějaké kamarády?

Ano, vzpomínám. Je tam moje rodina. Z Kunštátu je Zdenek.

Jak jste prožil dětství v Kunštátě? Kam jste nejradši chodil?

Chodil jsem s tatínkem na Toubož. Na Touboři se lyžuje.

Vzpomenete si ještě na něco z dětství?

Na hasiče.

Rozhovor s panem T.

Dobrý den pane T. Vy jste byl na základní škole v Kunštátě popovídat o našem zařízení, je to tak?

Jo, byla tam paní sociální a paní Marcela. Povíдали jsme si s deváťáky.

O čem jste povídal? Ptali se vás také žáci?

Nejdřív jsem se zeptal, jestli jim můžu říkat jménem nebo příjmením. Potom jsme měli ze zařízení nějaký fotky. To jsme tak pojali, aby věděli u čeho vlastně jsme. No a navázal jsem na náš ústav. Povídal jsem jak to u nás funguje a jak to funguje doma. A dávali jsme dohromady různý pravidla, jak by to mělo být správně a jak špatně.

Jak dlouho jste tímto povídáním strávili?

Víc jak tři hodiny. Tam byly dvě třídy, áčko a béčko.

Marta Domanská a Bc. Kamil Maršál
aktivizační pracovníci

NÁZORY

Proč malý komunitní Domov pro zdravotně postižené

Vnímám, že široká veřejnost je stále přesvědčena o tom, že člověk s postižením patří do ústavu. Možná i proto, že je nám historicky tato možnost předkládána jako ta správná a nejlepší možná. Na lidi s postižením je nahlíženo jako na objekty péče, kteří do ústavu patří. Tam jim je nejlépe, mají tam odborníky, kteří se o ně postarají a jsou tam „mezi svými“.

Původní profesí jsem speciální pedagog a už při studiu jsem si uvědomovala, že je nám prezentováno, co lidé s postižením neumí, nezvládnou, nedokážou, v čem jsou omezeni. A v duchu „čemu věnujeme pozornost, to roste“ se i děje. Už na praxi a následně v zaměstnání jsem byla překvapena, kolik lidí v ústavech žije a co všechno tito lidé dokážou a zvládnou.

Podle mého člověk do ústavu nepatří. Nikdo z nás tam dobrovolně žít nechce. Řada výzkumů dokazuje, že lidé chtějí žít doma, nikoliv v ústavu, a to nejen senioři, ale i lidé s mentálním či kombinovaným postižením, kteří v ústavech žijí často od dětství a jiný způsob života neznají. Každý z nás potřebuje čas od času poradit, podpořit, nakopnout nebo k něčemu dokopat. Ano, tak to je, jsme tu sami za sebe, ale součástí společnosti. Někteří z nás nedostali, nebo ztratili příležitost žít a tvořit svůj život podle svých představ s podporou, kterou vzhledem ke svému postižení potřebují.

Lidé s postižením jsou lidé jako my, se svými hodnotami, emocemi, radostmi, starostmi a také s něčím, co nás všechny přesahuje.

Děkuji Paprsku Velké Opatovice, že umožňuje lidem s postižením, svým klientům, aby se stali součástí společnosti, žili vedle nás a s námi. Přichází k nám příležitost vzájemně se od sebe učit, inspirovat se a obohatit.

Mgr. Monika Jelínková

Odborná konzultantka MPSV

a lektorka v oblasti rozvoje sociálních služeb

monika.jelinkova@podporatransformace.cz

Pohled pana faráře

Chtěl bych Vás tímto pozdravit v době, které je nelehká. Ovšem ona přináší sebou i mnoho dobrého. Tím myslím především to, že se tříbí naše povahy, ukazuje se, co je v nás dobrého a co může být ku prospěchu našim vztahům, našim rodinám, lidem kolem nás a naší společnosti. Objevují se sice i stíny, ale těch je v životě člověka i beztoho dost.

Objevuje se to dobré, to, co je konstruktivní a co buduje lidské vztahy. Mezi to dobré patří i projekt, se kterým jsem se setkal o Vánocích loňského roku. Jedná se o projekt Domova pro osoby se zdravotním postižením, jehož realizací by chtělo Město Kunštát, a i JMK zkvalitnit život města. Možná si říkáte, jak to zkvalitní život města? Použiju vznosnou myšlenku o společnosti, která nachází své kořeny a svou identitu právě v péči o ty nejslabší. Síla společnosti není v její schopnosti vyřadit nemocné ze života. Nejsme ve středověku, kdy jen silní přežijí... Nemocný a postižený člověk prožívá svou kvalitu života nesrovnatelně s kvalitou života zdravého člověka. To nutně neznamená, že je takový člověk méně šťastný,

nešťastný a jeho život méněcenný. Nešťastným ho činí odtržení od rodiny, od místa a od lidí se kterými žil, dokud to bylo možné (péče rodiny, rodičů apod.). Dříve takoví lidé byli nedílnou součástí normálního života obce. To jen naše proletářská elita potřebovala, aby lidé podávali výkony, a ne aby se věnovali těm potřebným, a tak je všechny zavřela do ústavů. Ano ústavy byly i předtím, ale jen pro ty, kteří to skutečně nutně potřebovali. Tak byla solidarita a péče o tyto postižené nikoliv v rukou státu, ale v rukou společnosti. Tedy obce či města a různých sociálně zaměřených spolků.

Takový člověk byl vždy přínosem pro společnost. Osobně jsem přesvědčen, že každý takový člověk se může stát velkým bohatstvím. Jsou sice „chudí“ (ne nutně materiálně), ale obohacují nás důvěrou, láskou, bezprostředností, upřímností a něčím co dnešní zdravý člověk potřebuje nejvíc, a to je radostnost. Umění radovat se z malých věcí, malých úspěchů a pokroků. Schopností prožívat své štěstí otevřeně bez závisti a potřeby ukazovat, že je úspěšnější či lepší. Tím nás činí bohatými. Myslím, že projekt DOZP Paprsek v Kunštátě je právě takovou snahou. Jako správce farnosti jsem rád, že takovýto projekt může být realizován právě v Kunštátě, a doufám že to nebude jen „bodík“ za sociální služby, ale především bohatství našeho města a dar, který my zdraví ne vždy plně doceníme.

P.S.: Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nejpotřebnějších, pro mě jste učinili... (Mt 25,40)

R.D. Mgr. Petr Košulič, farář

Názory vybraných obyvatel z Kunštátu

Byl jsem požádán o názor k plánované akci Jihomoravského kraje a Paprsku. Tedy vyjádření se o projektu výstavby Domova pro zdravotně postižené v Kunštátě.

Kdo dělá s lidmi, tak pochopí, že každý má právo na důstojnost. A o to se snažíme. Dle mě předloženého konceptu je tento návrh opravdu důstojný (trvalý zdravotní a pečující personál, pravidelná strava, čistota atd).

Představte si, že se to může stát každému z nás.

Udržme si důstojnost až do konce.

Děkuji

MUDr. Petr Lukeš

V areálu Jeskyně Blanických rytířů se dlouhodobě zabýváme spoluprací s našimi postiženými spoluobčany.

A ať už se jednalo například o vybudování Smyslové zahrady pro nevidomé a s tím související sázení s nevidomými či pořádání výtvarných workshopů s mentálně postiženými umělci z Čech i ze zahraničí, a nebo hudebních workshopů s mentálně postiženými a nevidomými, vždy byla tato setkání skupin lidí s odlišným vnímáním svého okolí obohacující pro všechny zúčastněné a dala nám možnost nahlédnout na svět z jiné perspektivy, naučila nás citlivosti, empatii a vzájemné toleranci. Dveře areálu Jeskyně Blanických rytířů tak budou i nadále našim postiženým spoluobčanům otevřeny a budeme se těšit na další obohacující setkání.

Josefa Popelková

Jako praktický lékař, který v Kunštátě působil více než 40 let, podporuji úmysl města vybudovat sociální zařízení v podobě DOZP.

Za svou dlouholetou praxi mohu potvrdit, že naše lékařská věda prodlužuje věk seniorů. Převážná část z nich trpí chronickými zdravotními potížemi, které zvládají jen za pomoci jiné osoby. Jejich rodiny jim často nemohou tuto péči zajistit. Toto zařízení v krásném kunštátském prostředí poskytne zdravotní a sociální péči a navíc nabídne společenské a kulturní zázemí.

Chtěl bych také poděkovat všem těm, kteří se snaží tímto způsobem zabezpečit důstojný život našim potřebným spoluobčanům.

MUDr. Emanuel Škvařil

Posouzení záměru na výstavbu komunitního Domova pro zdravotně postižené v Kunštátě

Po posouzení záměru výstavby a provozování malého komunitního Domova pro osoby se zdravotním postižením, které v Kunštátě, na pozemku v ulici V Lávkách, chce v nejbližších letech postavit a provozovat Jihomoravský kraj a Paprsek, p.o. sdělujeme, že se záměrem souhlasíme a vnímáme ho jako přínosný a smysluplný.

Do budoucna může pomoci místní komunitě buď samotným poskytnutím sociální služby nebo poradenstvím a podporou v rodinách.

Věříme, že se výše uvedený záměr podaří zdárně realizovat.

Iva Pavlů

Předsedkyně sociální komise

Možná se již k někomu donesla informace o tom, že by i u nás v Kunštátě měla vzniknout nová sociální služba pro „handicapované klienty“.

Proto bych Vám velmi ráda jako sociální pracovnice Paprsku a zároveň občanka Kunštátu poskytla touto cestou informace ohledně tohoto sociálního projektu. Měly by být vystavěny dva rodinné domečky pro 12 klientů, kteří nyní žijí v DOZP Velké Opatovice a „zasloužili“ by si prožívat plnohodnotný život v přirozeném prostředí a malé komunitě. Chtěli by žít životem, jakým žijeme skoro všichni. To znamená tam, kde je nám dobře, máme se rádi a společně plánujeme nejen aktivity, ale i chod společné domácnosti. Nově vybudovaná sociální služba Domov pro osoby se zdravotním postižením by měla poskytnout nový domov našim dvanácti klientům, kteří nyní žijí v Paprsku Velké Opatovice. Je to pobytová forma bydlení, kdy je klientům s mentálním a kombinovaným postižením poskytována nepřetržitá pomoc a podpora včetně zdravotnického personálu. Díky tomu v Kunštátě vzniknou i nová pracovní místa, kde mohou místní najít pracovní uplatnění.

I já jako malá holka jsem se tzv. „jiných klientů“ bála a rodiče atakovala dotazy typu: „ proč nemluví a křičí, proč nechodí a neumí pozdravit“. Po ukončení vysoké školy jsem pracovala na Charitě, naučila se s „trochu jinými“ komunikovat a tuto práci si zamilovala. Na společné a kulturní akce pořádané Charitou jsem brala i svoje děti, aby se naučili vnímat a vidět i druhýma očima. V roce 2019 jsem nastoupila do Paprsku a naučila jsem se klienty komunikovat. Nejdůležitější je brát je jako rovnocenné partnery a nejednat s nimi jako s malými dětmi.

Mgr. Lucie Doležalová
Sociální pracovník

Paprsek, p.o.

K Čihadlu 679, 679 63 Velké Opatovice

email: reditel@paprsek.eu, tel.: + 420 601 130 283

www.paprsek.eu

